

دو شعر طنز از ایرج میرزا

(مجموعه شعر طنز - ۱)

تایپ: محمد کاظم محمدی - سروش

www.KAJ.persianblog.ir

رَم

یا رب این عادت چه می باشد که اهل ملک ما
گاه بیرون رفتن از مجلس ، ز در رم می کنند
جمله بنشینند با هم خوب و برخیزند خوش
چون به پیش در رسند از همدگر رم می کنند
همچنان در موقع وارد شدن در مجلسی
که ز پیش رو گهی از پشت سر رم می کنند
در دم در این یکی بر چپ رود آن یک به راست
از دو جانب دوخته بر در نظر رم می کنند
بر زبان آرند بسم الله بسم الله را

گویا جن دیده یا از جانور رم می کنند
اینکه وقت رفت و آمد بود ، اما این گروه
در نشستن نیز یک نوع دگر رم می کنند
این یکی چون می نشیند ، دیگری ور می جهد
تا دو نوبت گاه کم ، گاه بیشتر رم می کنند
فرضا اندر مجلسی گرده نفر بنشسته بود
چون یکی وارد شود ، هر ده نفر رم می کنند
گویا اندر صحنه مجلس فنر بنشانده اند
چون یکی پا می نهد روی فنر رم می کنند
نام این رم را چون نادانان ادب بنهاده اند
بیشتر از صاحبان سیم و زر رم می کنند
از برای رنجبر رم مطلقا معمول نیست

تا توانند از برای گنجور رم می کنند
گر وزیری از در آید، رم مفصل می شود
دیگر آنجا اهل مجلس معتبر رم می کنند
هیچ حیوانی ز جنس خود ندارد احتراز
این بشرها از هیولای بشر رم می کنند
همچو آن اسبی که بر من داده میر کامگار
بی خبر رم می کنند و باخبر رم می کنند
رم نه تنها کار این اسب سیاه مخلص است
مردم این مملکت هم مثل خر رم می کنند

مستشاران

نبینی خیر از دنیا، علایی!
تو را کردیم ای گوساله مأمور
که بنمایی در آمریکا تجسس
در آمریکا به خرها کردی اعلان
ز نوع خود فرستادی کمندی
چموش و بدلگام و خام و گه گیر
خران داخلی معقول بودند
که باشد این مثل منظور هر کس
نه تنها مرتع ما را چریدند

رسد از آسمان بر تو بلایی
نه مأموری که المأمور معذور
بیاری مستشاری با تخصص
که باشد مرتع سبزی در ایران
خصوصاً یک خر بالا بلندی
نه از افسار می ترسد نه زنجیر
وجیه المله و مقبول بودند
زبان خر خلیج می داند و بس
پدرسگ صاحبان بر سبزه ریدند!